

Pártélet

Az üzemi agitáció néhány fontos feladata

Szeged Városa Pártvégrehajobizottsága néhány héttel ezelőtt tárgyalta az üzemi pártszervezetek agitációs munkáját. Megállapította, hogy a dolgozók nevelésében és a természetben elért eredményekben jelentős része van üzemi pártszervezetünk agitációs munkájának. Az elmúlt hónapokban sikerült a dolgozó tömegek érdeklődését felkelteni a termelési kérdések iránt, aminek hatására üzemeinkben emelkedett a termelékenység, növekedett a napi, a havi és a dekádtervek teljesítése.

A szegedi üzemek 101 százalékra teljesítették első féléves tervüket. A termélenyesség az első félévben a tervezettnél 3 százalékkal több. 1955. első félévében az elmúlt év azonos időszakához viszonyítva a termélenyesség több mint 10 százalékkal emelkedett. Ennek előéréseben nagy szerepe van annak, hogy pártszervezetünk — különösen az elmúlt év utolsó negyedétől — fokozottan szembefordultak azokkal az opportunista, liberális érzetekkel és magatartással, melyek figyelmen kívül hagyták és lebecsülték a termélenyesség alakulását és csak a tervek mennyiségi teljesítését tartották fontosnak. Az üzemi agitáció feladata továbbra is, hogy állandóan napirenden tartsa és foglal kozzon a napi, a havi és a dekádtervek teljesítésével, illetve túlteljesítésével, valamint a termélenyesség emelésével. Ez elengedhetetlen feltétele szocialista társadalmunknak a kapitalista társadalom felett aratott végleges győzelmének.

Üzemeink dolgozói ebben az évben a következő 5 éves terv előkészítésén dolgoznak. Hogy milyen sikerrel tudjuk megkezdeni második ötéves tervünket, az üzemeink, mindenekelőtt az üzemek dolgozóitól, párt- és gazdasági vezetőitől függ. Ezért nem szabad megtérni, hogy kezdeti eredményeink alapján bárki is elbizakodottá váljék. A Szegedi Kenderfonógyárban az év első negyedében több mint 1 százalékos termelékenységű csökkenés van az elmúlt év azonos időszakához viszonyítva. Igaz, a termelékenység ilyen alakulásában közrejátszanak objektív tényezők is, de az semmiképpen nem magyarázható, hogy az üzemben nem folyik célszerű, tudatos politika nevelőmunka. Ezért az a feladat, hogy a népnevelők napi munkájuk során magyarázzák meg: csak a termelékenység emelése

úttján lehet biztosítani, hogy az ipar nagyobb mennyiségű iparcikkal tudjon gyártani, hogy több iparcikkal tudjuk ellátni a mezőgazdaságot, ami végső soron a munkás-paraszti szövetség erősítését jelenti. Ez az út vezet az életszínvonal emelésére irányuló politika végrehajtásához is. Szembe kell szállni az olyan nézetekkel, amelyek nem a termelékenység emelésétől, hanem adminisztratív intézkedésektől várják a nagyobb keresetet, az árak csökkenését. Agitációinkban az eddieknél sokkal alaposabban kell foglalkozni az önköltség csökkentésével, a minőség javításával, a takarékoskossággal és a munkaversennyel. De agitációnk ezeket a kérdéseket ne általánosságban vesse fel, hanem úgy magyarázzák meg, hogy a dolgozók megértsék: melyek azok a problémák, amelyekre az üzemi egész kollektívájának fordítania kell figyelmét.

Az elmúlt hónapokban komoly nehézségeket okozott üzemeinkben a nagymérvű munkaerővándorlás. A Szegedi Kenderfontógyárban egy év alatt a munkásoknak mintegy 40 százaléka cserélődött ki. Ahhoz, hogy ezeket a hibákat megszüntethessük, pártszervezetünk necsak általános-ságban foglalkozzanak a dolgozók előtt ezzel a kérdéssel, hanem eldöntözzék ki azokat a módszereket, javaslatokat, amelyek megvalósításával az

üzem munkásaival közösen meg tudják szüntetni a munkaerővédelmi ártalmat. Az a legfőbb tennivaló, hogy megszüntessék azt a húzódozást, türelmetlen, lélektelen bánásmódot, amely az üzembe bekerülő új munkásokkal szemben tapasztalható. Sok esetben egyes műszaki vezetők, sztahanovisták, régi munkások, egyoldalúan csak azt látják, hogy az új munkások nem tudják azokat a termelési eredményeket elérni, amelyeket ők, és így rontják a brigád termelési átlagát. Ezért fordul elő, hogy az újonnan bekerült munkásokat helyezgetik egyik helyről a másikra. Aból kell kiindulni, hogy a szocializmus építésének idején milyen mértékben előrehaladunk a mezőgazdaság gépésztésével, olyan mértékben válik bizonyos számú munkaerő feleslegessé, amely az iparban keres és talál elhelyezkedést. Tehát nem az a baj, hogy az üzemekbe sok új munkás kerül be, hanem az, hogy nem törekszünk eléggé arra, hogy minél előbb megismerjék és megszerezsek az üzemet. Ezért az üzembe bekerülő új munkásokat bízunk rá a legjobb népnevelőkre, szakmunkásokra. Népnevelőink mondják el nekik, hogyan éltek az üzemi munkások a múltban, milyen volt a kereseti lehetőség, az egészségvédelem, és hasonlitsák össze az üzem mai életével, amikor az üzem tényleges gazdája, a munkások. Neveljük az új munkásokat nagyobb türelmre, a szakma elsajátítására. Szervezzünk beszélgetéseket a régi és az új munkások között. Ezek a beszélgetéseken mondják el a régi szakmunkások, hogy ők sem 1—2 hét alatt váltak kiváló szakmunkásokká, hanem hosszú idő, fáradságos munkája eredményeként. Hogy mennyi idő alatt válnak jó szakmunkásokká, az nemcsak a munkamódszerátadástól függ, hanem attól is, hogy az üzembe bekerülő új munkás mennyire érdeklődik a szakma fogásai, az élenjáró módszerek iránt. Műszaki vezetőinknek, sztahanovistáinknak megitsztelő feladata az új szakmunkás nevelés. Ne valakitől másról várják ennek az elvégzését, hanem járjanak elől jó példával a szakmunkás-hiány megszüntetésért folyó harcban. Ezzel a munkájukkal nemcsak a szakmunkás-hiány megszüntetésében segítenek, hanem elősegítik, hogy üzemünkben minél kevesebb 100 százalékon alul teljesítő dolgozó legyen, javuljon a munkafegyelem.

Nagyobb gondot kell fordítani a népnevelő-munka során a munkafegyelem megszilárdítására. Sok esetben előfordul, hogy az igazolatlan mulasztások miatt nem tudják, vagy csak nagy erőfeszítések árán tudják teljesíteni a terveket. Mégis az a tapasztalat, hogy ezen a téren leggyengébb a népnevelő-munka. Arra van példa, hogy az igazolatlan mulasztásokat, fegyelmeztelen munkásokat a vállalatvezető felőlösségre vonja, ami helyes. De hiba az, hogy egyetlen olyan példát sem tudnak felhozni üzemeinkben, hogy fegyelmeztelen munkást a népnevelők segítségével példamutató, fegyelmezett munkássá neveltek. A Szegedi Lemezyárban 1955. I. negyedében 17, a Szegedi Kenderfonógyárban 197 igazolatlan mulasztás történt az év első négy hónapjában. Ezt a nagymérvű munkafegyelem lazítást nem nézhetik párt-

szervezeteink, de egyetlen munkáit szerető dolgozó sem télenül. Mindenekelőtt arra van szükség, hogy alapos, szívós politikai munkával — ahol arra szükség van. adminisztratív eszközökkel is — gátat vessünk ennek a lazaságnak. A munkásokat neveljük a munka szeretetére. Mutassák meg az agitációban, hogy azok a munkások, akik igazolatlanul hiányoznak, a 480 percet nem használják ki, lógnak, nemcsak magukat és családjukat, ha-

nem az egész üzemet károsítják meg. Az üzemek kollektívája meghatározott termelési feladatot hajt végre, a tervek teljesítéséhez. Ehhez szükség van minden egyes munkás becsületes munkájára. Az igazolatlan mulasztók, a lógósok, veszélyeztetik az egész kollektíva munkájának sikerét, az üzem jó hírnevét. Ezért a fegyelemzetlen munkások ügyét vigyék a munkások elé, és teremtsenek olyan közhangulatot, amely elítéli, nem tűri a fegyelemzetlen munkát. Az üzem régi, kiváló szakmunkásai, akik szenvedélyesen szeretik üzemiüket és munkájukat, sok esetben szóvá is teszik, elítélik a munkafegyelem lazítókat. Őket kell példaképpen odaállítani s az ő példájukkal és nevelni a fegyelem megbontóit.

Az üzemi agitáció
fontos feladata az újítómozgalommal való rendszeres foglalkozás is. Ezt a mozgalmat az utóbbi időben meglehetősen elhanyagolták. A legtöbb üzemben a munkásoknak az a véleményük, hogy ez a fontos mozgalom komolytalanná vált, "akinek pénzre van szüksége, az bead egy jelentéktelen újítást". Ez nem viszi előre a technika fejlődését és következőképpen a termelékenységcsökkenését. Népművelőink népszerűsítsék széles körben azokat a dolgozókat, akik újításokkal valóban előbbre viszik az üzem termelési feladatainak megvalósítását. Az üzemek vezetői hívják össze a legjobb munkásokat és tanácskoznak velük arról, hogy milyen új termelési eljárásokkal lehetne megjavítani a munkát. Az üzemi pártszervezet a szakszervezet és a népművelők segítségével, valamint az agitáció egyéb módszereinek formáinak (faliújság, villám) felhasználásával, tájékoztassa a dolgozókat az újítómozgalom helyzetéről, mutassa meg az üzem újítóinak hazafias tevékenységét, stb.

Az üzemi agitáció minden feladatát korántsem merítettük ki. E néhány probléma kiemelésével csupán arra hívjuk fel a figyelmet, hogy az agitációnak egy-egy kérdést sokkal alaposabban, konkrétan kell megmagyarázni ahhoz, hogy eredményeket tudjunk elérni. Ahhoz, hogy az agitáció szín-

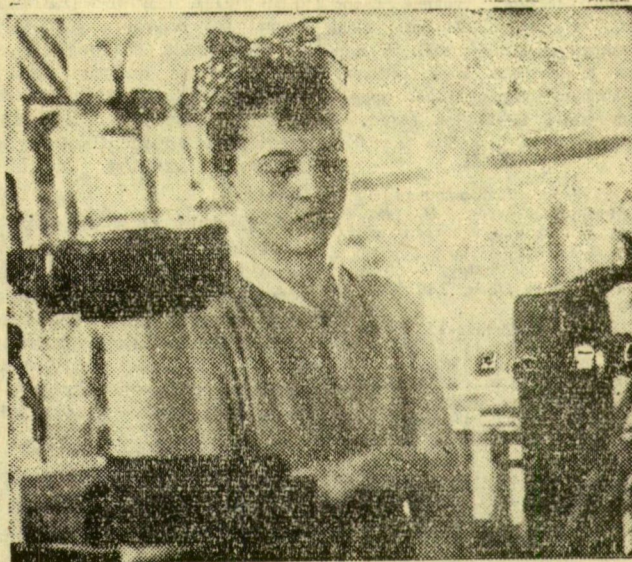
vonalat emelni tudjuk, szükséges a pártszervezetek agitációs tervének elkészítése. Ezt a tervet az üzem intézkedési terve alapján kell elkészíteni, figyelembe véve, hogy milyen termelési feladatokkal kell az üzemben megbirkózni. Az agitációs tervben meg kell határozni: az agitációs munkával hogyan segítik elő az üzem feladatainak megoldását. E terv alapján időközönként azután vizsgálják meg: az agitáció hogyan foglalkozik a termelékenység, a munkaerővándorlás, a munkafegyelem megszilárdításával, stb. Az így szerzett tapasztalatok alapján színvonalas előadásokat kell tartani a népmunkásoknak. Gondoskodni kell arról, hogy azok az előadások ne csak elvileg mutassák meg a feladatokat, hanem nyújtsanak módszerbeli segítséget is a népmunkások számára. A pártszervezetek igényelik a műszaki vezetők, a gazdasági vezetők s a szegedi párt-vh. agit.-prop. osztálya mellett működő előadó iroda tagjainak segítségét.

Most legtöbb feladatnak tekintsek üzemeinkben az egyéni agitáció, a népnevelő-munka megújítását. Gondoskodni kell arról, hogy az üzemben állandó népnevelő csoportokat hozzanak létre. Fel kell számolni azt a káros gyakorlatot, hogy népnevelő-munkával azokat az elvtársakat és pártönkivülieket bízták meg, akikre más »fontosabb« pártmunkát nem lehetett bízni. Meg kell valósítani Központi Vezetőségünknek azt a határozatát, hogy népnevelő-munkával elsősorban párt, gazdasági, állami és tömegszervezeti funkcionáriusokat kell megbízni. A népnevelő csoportok kiegészítésére vonják be az üzem legjobb műszaki értelmiségi dolgozóit, legjobb sztahanovistákat. Pártszervezeteink gondoskodjanak arról, hogy minden népnevelőhöz tartozzon néhány olyan dolgozó, akivel rendszeresen foglalkoznia kell s a népnevelő-munka ellenőrzése során, valamint a népnevelő-értekezleteken számoltassák is be a népnevelőket, hogy hogyan foglalkoznak, hogyan nevelik a hozzájuk beosztott dolgozókat. Pártszervezeteink becsljük meg azokat a népnevelőket, akik rendszeres felvilágosító munkájukkal szinte felbecsülhetetlen értékű szolgálatot tesznek pártunk, egész dolgozó népünk ügyének.

SIMON BÉLA
Szeged Városi Párt-végrehajtóbizottság agit.-prop. osztályának vezetője.

Képes híradó

Az új technikus

Hacsek Ibolya fiatal technikus három hete dolgozik a Szegedi Kenderfonógyár gombolyító osztályán. A gombolyítást három-négy hónap alatt lehet elsajátítani, Ő már három hét óta equenletes gombolyagokat készít.

A VIT-műszakban történt

razfónóban Ruzicska Sándorné, anyagmérőnél Szegedi Júlia és Fülöp Vera ellenőrzik saját munkájukat. A VII-műszakban Szegedi Júlia kiváló minőségű fonalat készített, és Fülöp Vera pedig 102 százalékra teljesítette tervét.

Mit tervez a Filharmónia?

Aki látta az újszegedi színház színpadon azt az érdekes és szép, párhuzamos prózai és operaszerepekből összeállított Othello előadást, amelyen Bessenyei Ferenc, Szörényi Éva, Olthly Magda és Ungvári László, a Nemzeti Színház tagjai, valamint az Állami Operaház négy színlőcse szerepelt nagy sikerrel, az bizonyára várakozással tekint a Filharmonia augusztusi tervei elé is. És

van is mit várnia, mert — amint Lippai elvtárstól, a Filharmonia kirendeltségének vezetőjétől megtudtuk — az augusztusi tervek is sokat ígérnek. Három érdekes műsor szerepel ezekben a tervekben.

Az elő előadás ezek közül augusztus 3-án, hétfőn az újszegedi szabadtéri színpadon (rossz idő esetén 9-én, kedden) este fél 9-kor lesz. A csehszlovák rádióból és hanglemezekről is jól ismert Karel Vlach lép fel itt 23 tagú tánczenekarával és vokálegyüttessel. Ez bizonyára elsősorban a modern zene kedvelőit érdekli. De akik a

KLASSZIKUS ZENÉT

kedvelik, azok sincsenek hátrányban. Augusztus 14-én, vasárnap a szabadbírtí színpadon a Szegedi Filharmónikus Zenekar ad műsort Rubányi Vilmos vezényletével. Csak néhány izelítő szám a Verdi és Puccini művek részleteit interpretáló előadásból: Verdi: Traviata — nyitány; Trubadur — Azucena-ária; Rigoletto — kesztyű-ária; Don Carlos — Fülöp- és Eboli-ária, vagy Puccini: Bohémélet — Rodolfo- és kabát-ária; Tosca — levelára. A szereplők pedig: Palló Imre, Uher Zita, Littay György, Takács Paula és Remsey Győző.

Végül — s bizonyára ez-
iránt érdeklődnek majd leg-
többen, mert

A BALETT

mindenkinek kedves — ba-
lett-estet adnak az Állami
Operaház szótárfancsói: Csi-
nány Dóra, Szarvas Janina,
Lakatos Gabriella, Pásztor
Vera, Havas Ferenc, Ósi Já-
nos és Vashegyi Ernő. A ba-
lett-est ugyancsak Üjszege-
den, a szabadtéri színpadon
lesz, augusztus 24-én, szer-
dán este 8-kor. Közreműkö-
dik itt még az Operaház ba-
lett-karnak tagjain kívül a
budapesti MÁV Szimfónikus
Zenekar is, Hollay Béla, az
Állami Operaház karnagya
vezénylésével. A műsoron
Gounod: Valpurgis éje, Ra-
vel Boleroja, Csikovsky: A
Virágkeresztje, a Diótörő, a
Romeó és Júlia, a Hattyúk
táva balettek részletei szere-
pelnek többek között.

Fredi jegretek

Sporthorgászok

Bármerre jársz a emberrel
víz partján, találkozol
a sporthorgászokkal. Még cs
Öreg, fiatal ott ül a cike du
vén Tiszán sportján mozu-
dulatlanul és lesi a keszege
— sebz
„kapás”. (A kapás azt
jelenti, hogy a hal horgá-
zóder a csalétekhez és
ezt jelzi). Félórákat, hogy a
órákat ülnek a horgá-
szok a víz partján. A Fortune
makacsabbja nem is
beszél hangosan, csak
cigarettájának füstjét
eregeti az ég felé, s
vár. Ha netán valami-
féle hal „szogogatja”
a csalétket, arca feld-
rül, mert bizony már
az is valami, ha „ka-
pás” volt, megpedzette.
Egy ilyen kapásról,
pedzésről aztán jól-
esik beszélni a rókus-
távon, vagy a Tiszán
horgászoknak. Ha új
sporttárs érkezik, s
egy ilyen embertől
kérdi meg, hogy mi a
helyzet, akkor az azt
válaszolja:
— Volt egy csoda
szép kapásom... Csak
hát szogogatja a csal-
étket, nem vette be-
teljesen, lemaradt a
hal...
A horgászok makacs —

Ha nem si-
g egy nap
k egy icike, pi-
bincsol, vagy
sem fogniok,
j, majd sikerül
Hiszen hor-
vadásznak,
ak kell lenni,
szerencse —
a úgy tetszik
istenasszony
k mosolyogjon.
k kikötőnél tör-
ste nyolc óra
tétetni kezdett.
kikötő partjáról
készülöttek a
ok. Persze
olt olyan közü-
t ott maradt, s
a szűnyogokkal
melyek bizony
sem kimélete-
sokkal, nagyon
jobb „harap-
int a halak.
ilyenkor érke-
y horgász, s
méterre telepe
az egyik ottlé-
társától. Kö-
zöttán puhatól-
fogási lehetőse-
l, majd mintha
legtermészele-
olga lenne, ki-
te:
gye a sporttárs
itt marad éjsz-
A kérdezett
intett, mire a
megdőbönt ar-
zett rá, s szá-
kül is lehetett
hát akkor nem
béli horgász.
Vannak aztá-
horgászok is, c
látják, hogy
társuk fogott
lat, oda tel-
mellé, szinte e-
mások horgát.
ügynevezett
dők”. S akkor
sek igazán n-
ha valaki azon-
fog halat, ahon-
elvándoroltak.
kell nekik!
A rókus-
szombat este-
sárnap regge-
tőtte az időt e-
sebb sporttárs-
esznek a hala-
nem tehet róla
nem is fogott
Délelőtt 10 óra-
mindig ott áll-
csul, aztán
csak nagymérg-
húzgálta a ho-
vízből azzal:
— Jó mondt-
feleségem, ho-
menjek seho-
ha

ára?! úgy sem eszünk mi
nemet abból a halból, amit
másik én fogok. Ej, azt a ...
k nél- Ilyen esetben a ...
érteni: ber azt csinálhatja je
hisz vé- hogy otthon semmiféle
lát vá- hiba ne legyen, — ha
olyan szót vásárol. Könnyű
két ha ezt mondani, de ha
alól nincs, akitől vegyen
gy ha az ember halat, akkor
nednek szűgyenszerűen haza
erik a ballag. Aztán..., hát
ezek igen, aztán...
olako- Tévedés ne essék,
mérge- azért mindig van olyan
gúgkra, horgász, aki szép
helyen zsákmánnyal tér haza.
an ök Igaz az is, hogy szép
úgy és jó dolog a horgá-
zós, s számosan ked-
velik. Egy-egy jó fo-
tónál gász pedig megéri a
va- giltszat szedés, a ló-
idő bogár vagy egyéb
csalétek szerzés jára-
dalmait. No meg az
— ő otthoni megjegyzése-
ket egy sikertelen horg-
gyász után.
or még Most még — ahogy
maka- a horgászok mondják
gyász- — nem kapnak a ha-
ken ki- lak. De holnap, holnap-
gokat a után... Mindenesse-
az én re, ha horgov van a vi-
hisz né zón csalétekkel, lehet
nyesé bízni, hogy hal is akad
rá. (morvau)